

č. 3, 04/2024

Ámosův list

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT

- ▶ Lyžák, ŠVP
- ▶ Recitační soutěž
- ▶ Počítačový kurz pro seniory
- ▶ Kukátko do první až páté třídy
- ▶ Střípky ze školní družiny
- ▶ Rozhovor
- ▶ Velikonoce ve světě
- ▶ Recepty
- ▶ Koktejl
- ▶ Zábavníček

Školní lyžařský a snowboardový výcvikový kurz 2024

„A měli jste tam vůbec sníh?“ ptali se mě skoro všichni kamarádi a známí, když jsme se s žáky po necelém týdnu vrátili 23. února zpět z Ramzové v Jeseníkách.

Toto místo jsme zvolili již podruhé. Vloni nám těsně před příjezdem napadl krásný sníh. Letos jsme doufali v totéž, ale naše přání se nesplnilo. A tak jsem musela odpovídat: „Skoro nic. A to málo, co se plazilo po kraji sjezdovky, byl zmrzlý zbytek špinavého sněhu.“

Kvalita tohoto sněhu byla tak špatná, že jsme se neodvážili dětem dovolit sjet ani kousek na lopatách, jak jsme měli původně v úmyslu, když jsme vyrazili v neděli hned po příjezdu do Ramzové na túru. Vystoupali jsme k příslovečnému kamzíkovi pod Černavu, a protože nám to nestačilo, pokračovali jsme se všemi 24 svěřenci dál ke kamzičce na chatu na Šeráku. (O dva dny později jsme si stříhli ještě sedmikilometrový úsek směrem k Obřím skalám podél Vražedného potoka.)

Předpověď počasí na druhý den byla otřesná. Déšť a déšť. Dopoledne jsme tedy navštívili místní kavárnu, ve které se naše mládež už vloni nadchla pro horkou čokoládu. Nezklamala ani letos. Na odpoledne jsme naplánovali cestu do bazénu v České Vsi. Vinou zpoždění vlaku jsme od tohoto plánu museli upustit a před deštěm jsme se schovali do restaurace u trati. A v tuto chvíli se stalo něco nečekaného. Náš nejmladší kolega našel na internetu informaci, že právě zařízení, v němž sedíme, disponuje menším bazénkem. Bylo rozhodnuto. Děti se po třech skupinách vy-

střídaly v bazénu. Vydováděly se tam při různých vodních hrách a soutěžích. Poté jsme absolvovali večeri a malou noční hru, kterou připravily devěťáčky.

Na třetí den už jsme měli domluvenou dopravu na svah do 6 km vzdálené Branné. Tady technický sníh pokrýval víceméně celou sjezdovku. Díky vysoké teplotě vzduchu se rychle rozjezdil, ale zase pěkně tlumil pády. A na těchto dvou krátkých mírných sjezdovkách (modrá a červená) jsme strávili lyžováním a snowboardováním tři dny.

Do naší výpravy patřili jak začátečníci, tak pokročilí na lyžích. Těm se věnovali páni učitelé tělesné výchovy Vojtěch Štursa a Marek Svoboda. Stejně tak snowboardisti se dělili na dvě sekce. S pomocí paní ředitelky a zdravotnice v jedné osobě Jany Cackové jsem je učila jezdit já. Ačkoliv podmínky na výuku lyžování či snowboardingu v době, kdy nám už na začátku února mizí z hor sníh, nebyly zdaleka ideální, museli jsme uznat, že žákyně i žáci se k učení postavili čelem, nezalekli se ani deště, ani hlíny vykukující občas na sjezdovce a trénovali s nadšením. Pokročilí se zlepšili a všichni začátečníci dokázali kroužit jeden oblouček za druhým a sjet docela rychle celý svah.

Zkrátka se nám na horách nakonec moc líbilo. Potvrdila to i minianketa mezi žactvem (na straně 10). Vypadá to, že se do těch přaskáčů a snowboardových bot obujeme za rok znovu.

Terezie Holčápková

Škola v přírodě

Od 2. do 5. dubna se čtvrtáci a šestáci učili úplně jinak, než jak jsou zvyklí. Vyrázili jsme totiž na školu v přírodě do Ostrova u Macochy. Strávili jsme zde čtyři dny plné aktivit. Pracovníci Lipky si pro nás připravili program Země volá May Day, který, jak už název napovídá, byl tematicky zaměřen na ochranu naší planety. Zážitků, na které budeme vzpomínat, je určitě hodně – prolézání jeskyní a skákání ze skalní průrvy, seznámení s ropuchou zelenou, práce s vysílačkami, noční hra atd.

žáci VI. třídy

nakreslila: Melisa Gjocaj, IV. třída

TOP 10

Čtvrtáci

- návštěva jeskyní
- sázení stromů
- noční a terénní mise, kde jsme plnili různé úkoly
- jídelna, kde byly tácky, které ve škole nemáme
- skákání z postele, kterému jsme říkali bungee jumping
- viděli jsme vodní vír v malém potůčku
- Pedro – anglicky mluvící lektor
- v jeskyni jsme viděli vrápence
- požární mise, kdy jsme hasili hořící Austrálii
- diskotéka, která byla poslední večer

Šestáci

- večerky
- terénní mise
- noční mise
- Pedro
- jídlo
- jeskyně
- kamarádi
- vedoucí
- lokalita a program
- vír v řece

Šestáčky

- terénní mise
- průzkum jeskyní
- jeskyně Balcarka
- noční mise
- Pedro - „pokec s ním“
- jídlo
- pozdní večerky
- večerní pohádky
- polštářová bitva
- návštěvy cizích pokojů

Recitační soutěž

V pondělí 25. března 2024 se konalo školní kolo recitační soutěže. Jako každý rok, i letos byla účast z řad žáků více než hojná. Šedesát tři recitátorů, to je pořádné číslo! Čtyřlenná učitelská a stejně početná žakovská porota sestávající z žáků deváté třídy neměla jednoduchý úkol. Recitátoři se bez bázně střídali u mikrofonu, i když do něj někteří mluvili úplně poprvé v životě. Ocenili jsme každého z recitátorů alespoň drobností v podobě lízátko, protože vystoupit před tak početným publikem, není jen tak!

Výsledky:

kategorie A (1. a 2. třída)

1. místo: Eliška Pudelková – František Hrubín: Kuřátko a obilí
2. místo: Kryštof Studénka – Miloš Kratochvíl: Raci
3. místo: Anika Musilová – Emanuel Frynta: Myš domácí

kategorie B (3. – 5. třída)

1. místo: Lucie Hájková – Hana Pastrnková: Velikonoce
2. místo: Anna Pudelková – Jaroslav Seifert: Vějíř
3. místo: Tereza Novosádová – Miloš Kratochvíl: Bleší cirkus

kategorie C (6. – 9. třída)

1. místo: Kamila Fialková – Jaroslav Seifert: Píseň o Viktorce
2. místo: Helena Dostálová – Jiří Žáček: Píseň o škaredých holkách
3. místo: Sarah Jandová – Vladimír Vysockij: Píseň o kamarádovi

Děkujeme všem recitátorům za příjemnou chvíli s poezií a s vítězi se znovu setkáme na školní akademii.

Jana Cacková

Počítačový kurz pro želešické seniory 2024

Po loňském úspěšném počítačovém kurzu pro želešické seniory jsme se i v letošním roce rozhodli, že akci zopakujeme. Natiskli jsme letáčky, vyvěsili plakáty a čekali, zda se i v letošním roce najdou vědomostí chtiví nejstarší obyvatelé Želešic. Přihlášky se začaly scházet, a tak jsme se ve čtvrtek 15. února sešli poprvé v naší počítačové učebně. Během dalších 4 dvouhodinových setkání jsme si povídali o složení počítače a o jeho základním ovládnání. Seznámili jsme se se zajímavými webovými stránkami, naučili jsme se vyhledávat informace

na internetu a prošli jsme základní bezpečnostní pravidla, jak se bezpečně na internetu chovat. Poslední setkání patřilo informacím o využití umělé inteligence a komunikaci s ní.

Jsme rádi, že byl o kurz opět zájem. I letošní účastníci získali na konci kurzu osvědčení o jeho absolvování. Věříme, že se jim získané vědomosti a dovednosti budou hodit a že se v práci na počítači a jiných chytrých zařízeních budou dál zdokonalovat. Už teď se těšíme na příští rok, kdy oslovíme želešické seniory s počítačovým kurzem znovu.

Michal Špirit

Výtvarné okénko

Hyacinty, práce žáků 2. A

Prvňáčci v knihovně

Pokud vychází třináctého na pátek, mohlo by to potenciálně znamenat hrozící smůlu či neštěstí, ale nám naštěstí nic podobného nehrozilo, protože 13. březen připadl na středu. V tento den jsme přišli do školy v našich včelkových tričkách a obě první třídy jsme společně cestovaly přímou linkou MHD č. 510 do Ořechova, kde pro nás byl připraven výchovně-vzdělávací program v obecní knihovně. Cestou jsme si navíc připomenuli, jak se správně chovat při cestování autobusem.

V ořechovské knihovně, která byla v loňském roce vyhlášena nejlepší komunitní knihovnou JMK, nás zaujala poutavým dialogem a návodnými otázkami paní knihovnice Naděžda Adámková a seznámila nás s tím, jak to v takové knihovně

chodí. Velmi pěkně všechny prvňáčky nalákala, aby se o tuto tematiku zajímali i v budoucnu. Děti nejvíce překvapila informace, že se v této knihovně nachází více než 10 000 knih, a přesto se dá vyznat v tom, kde se která kniha nachází. Děti si vše mohly osobně osahat a vyzkoušet. Potom se rozdělily do tří větších skupinek a v nich plnily jednoduché úkoly. Například podle obrázků musely poskládat děj pohádky O Červené karkulce nebo hledaly názvy večerníčků a pohádkových dvojic. Každá skupinka společnými silami vyluštila zajímavou, ale hlavně zábavnou pohádkovou křížovku. Tajenkou bylo slovo „bře-

zen“. Děti se hned následně dozvěděly, jak spolu kniha a březen souvisí. Ano, přesně tak, březen je

„měsíc knihy“. Nakonec se našla i chvilka času na čtení. Každý si mohl vybrat knížku podle své libosti, číst si na místečku, které mu přišlo sympatické. Někteří prvňáčci dali přednost samostatnému čtení, jiní upřednostnili čtení a prohlížení knih ve dvojicích. Upevnili jsme si pojmy jako obálka knihy, autor knihy, ilustrátor, knihy pro děti či pro dospělé, pohádkové knihy, dobrodružné knihy, komiks, první čtení a spoustu dalších pojmů spojených se čtenářskou tematikou a gramotností.

Prvňáčkům se program velmi líbil. Každý dostal jako upomínku záložku do knihy. A již teď se do ořechovské knihovny těšíme na další návštěvu. Rádi bychom totiž navštívili i zdejší muzeum, které se nachází ve stejné budově jako obecní knihovna.

Pavčina Jouklová

Semínková prvouka v 1. A a 1. B

Jaro nám přineslo do našich tříd nejen slunečné dny a kvetoucí stromy, ale také radostné chvíle strávené společně při setí semínek. V prvních třídách jsme se ponořili do fascinujícího světa jara, rostlin a zahradničení.

Jednou z našich prvních aktivit bylo seznámení s rostlinami, které se na jaře začínají probouzet. Sami jsme pozorovali kvetoucí stromy, sledovali, jak se zelenají zahrádky, a zkoumali, jak se mění příroda kolem nás. Bylo to jako malé dobrodružství dívat se, jak se probouzejí rostliny k životu.

Dalším krokem bylo seznámení s pracemi na zahradě a samotným procesem setí semínek. S dětmi jsme si vysvětlili rozdíl mezi setím a sázením.

Připravili jsme si vše potřebné – kelímky, výsevny misky, vatu a hlínu. Náš výběr semínek byl pestrý – řeřicha, fazole a hrášek. S nadšením jsme zasévali semínka do vatových podložek a každý

den sledovali, jak se naše semínka probouzejí k životu. Bylo úžasné vidět, jak z malých semínek vyrostou první klíčky.

Ale to by nebylo vše. Rozhodli jsme se také vyzkoušet tradičnější způsob setí semínek – přímo do

kelímku s hlínou. Semínka fazole a hrášku jsme pečlivě vsadili do hlíny a netrpělivě očekáváme, co se objeví dříve. Tato činnost nám nejen poskytuje praktické zkušenosti s pěstováním rostlin, ale také nám dává možnost sledovat, jak se rostliny vyvíjejí na různých podložkách.

Po čtyřech dnech od setí už nám semínka řeřichy vyrostla a fazole, hrášek začínají klíčit. Těšíme se, až za pár dní sklídíme úrodu řeřichy, kterou následně ochutnáme.

Jaro ve třídě nám ukázalo, že i malé semínko může nést velké radosti a překvapení.

Pavčina Gajdšová

Výtvarné okénko

práce dětí z I. oddělení ŠD

Jaro ve 2. A

ÁMOS MEZI DRUHÁKY

JARNÍ KVĚTINY.
tulipán fialka sněženka

SLUNÍČKO JIŘÍ SUCHÝ

práce dětí ze 2. A pod vedením Hany Frišové

Divadelní představení Hurvínek prodává nevěstu 13. 2. 2024 v divadle Reduta Brno

ÁMOS V DIVADLE

Ahoj Naby

v čera jsme byly se školou v divadle
škola keš sam nebyla s námi.

Bylo to úžasné.

A to představení se jmenovalo Hurvínek
prodává nevěstu.

Sice jsme seděli v

1.-3. řadě a já bych radši
seděla v 5. řadě ale nemůže
se vždycky všechno povést.

Představením nás provázel
Spejbl, Hurvínek a Mánicka

Scenáři bylo že Hurvínek mluvil takoví
prospě námi slovy, křivě se dopovídal těch herců
a Spejbl s Mánickou se oparu verbislovalia
Hurvínek byl celou dobu ukecanej.

Hurvínek vtipoval a složil satiriku.

Dovízel nás vtipně a brocho duse.

Hlavní postavy byly: Kecal, Jeník,
Mařenka, Vašek. Hrál tam: Klarinet,
klávik, Basa, Housle.

V miny orchestru hráli 4 lidi.

pokračování na straně 10

Divadelní představení Hurvínek prodává nevěstu

(pokračování ze strany 9)

ÁMOS V DIVADLE

Nejvíce se mi líbilo jak operně se zpívalo.
Akce se mi nelíbilo že jim někdy něco rozuměl

Nejvíce se mi líbily dabingové hlasy

Nejvíce se mi líbilo jak Hurvínek byl
vtipný.

Nejvíce se mi líbily loutky.
Nelíbilo se mi nic.
Doporučuju je to totiž super.

Třeba by se to bavilo.

9 pozdravem

žáci 5. třídy

Lucie Hájková, Jindřich Kácal, Adam Oswald, Barbora Babáková a Anna Pudelková

ANKETA

Top lyžařů a snowboardářů – výsledky miniankety

- 1 Lyžování a snowboarding (16 bodů)
- 2 Parta, kamarádi
- 3 Procházky a spaní

Ale i: kamzík, bodování úklidu, kamzík, učitel, reprák nebo cukrárna.

A překvapení pro učitele. Co ti naši rošťáci při snídani nestihli: hra s házením bonbónů do hrnků s čajem.

Družina má talent

Akce pro žáky školní družiny pod názvem Družina má talent je zajímavým a zábavným způsobem jak podpořit kreativitu, sebevědomí a spolupráci dětí. Jedná se o soutěž, ve které se žáci mohou předvést svými dovednostmi, nadáním nebo koníčky. Soutěž, která se na naší škole koná již každoročně, probíhala letos 30. ledna a soutěžilo se ve dvou kategoriích:

kategorie č. I pro žáky prvních a druhých tříd;
kategorie č. II. pro žáky třetí, čtvrté a páté třídy.

Celkem se přihlásilo 34 žáků, kteří soutěžili v oblastech jako je zpěv, tanec, hra na hudební nástroj, sport nebo vystoupení s rekvizitou.

Jednotlivá vystoupení kromě diváků (žáků ŠD) bedlivě sledovala porota složená z pedagogů prvního stupně naší ZŠ a která po pečlivém zvážení vyhodnotila vítěze v jednotlivých kategoriích.

Kategorie I.

1. místo: Eliška Čápková – taneční vystoupení Dalmatin

2. místo: Kristýna Matušková, Eliška Pudelková - sestava se švihadly (Ewa Farna, Vánoce na míru)

3. místo: Ema Pelánová, Nikoleta Koshelia, Aneta Kalová, Daniel Drastich – vystoupení na skladbu od Pokáče – Zlobení

Kategorie II.

1. místo: Metoděj a Štěpán Valáškoví – JOJO show

2. místo: Sahar a Samar Dugheish, Lucie Křivánková, Dominika Milotínská – tanec

3. místo: Matěj Lužný - hra na klarinet: My jsme dva muzikanti

Během pauzy, kdy porota hodnotila jednotlivé výkony soutěžících, mohli i žáci z jednotlivých tříd hlasovat, které vystoupení se jim nejvíce líbilo.

Sečtení hlasů od žáků proběhlo z časových důvodů o den později. Po sečtení všech jsme dodatečně ocenili Terezu Dohnalovou za její hru na klavír. Ostatní bodování se shodovalo s již oceněnými žáky.

Soutěž Družina má talent je jistě skvělým způsobem jak ukázat, že naše škola je plná talentovaných žáků.

Ještě jednou patří všem soutěžícím velká gratulace za jejich odvahu vystoupit před ostatními a

předvést nám svá natrénovaná vystoupení. Už nyní se těšíme na další ročník.

Viktorie Volgemutová, moderátorka akce

Karneval v družině

Anežka seděla u stolu, chvíli okusovala tužku a pak se zeptala:

A: Teto, jak mám napsat něco o karnevalu?

T: Nejdřív mi řekni, kdy a kde se konal?

A: Byl 16. února v tělocvičně a moc se mi líbila výzdoba a balůnky.

T: A za co jsi vlastně šla?

A: Nejdřív jsem nevěděla, jak to pojmenovat, ale pak se holky dohodly na Strážkyni lesa nebo přírody.

T: Kdo ten kostým vyráběl?

A: Máma přišla lístky na plášť, co jsme měli doma, a ostatní věci jsme nějak poskládaly.

T: Když jsem byla malá já a chtěla jsem na karneval, šla mi kostým babička. Šla jsem za Kocoura v botách. Za co byly převlečené ostatní děti ze školy?

A: Moje kamarádka šla za Babičku a vyhrála 1. místo v naší kategorii. Často se tam objevoval Steve z Minecraftu. Hodně zvláštní, ale vtipná byla Židle. Byly tam zajímavé kostýmy, některé i kupované.

Rozhovor se Štěpánem a Metodějem

S čím jste vyhráli?

Dělali jsme triky s jojem.

Jak dlouho jste si připravovali vystoupení?

Asi 14 dní.

Pomáhali vám s tím rodiče?

Ano.

Už jste někdy vyhráli nějakou soutěž?

Ano.

Jaké vystoupení se vám nejvíc líbilo?

Matěj a jeho vystoupení s klarinetem.

Děkuji za rozhovor.

Šarlota Vaněčková, III. třída

T: Za nás se žádný kostým koupit nedal. Celkově bylo v obchodech jen málo oblečení a maminky nám šily třeba i kalhoty a halenky. A co jste na tom karnevalu vlastně dělali?

A: Hráli jsme hry, tancovali a paní vychovatelky byly oblečené za Teletubbies.

T: Ti za nás vůbec neexistovali. Pamatuji si ale, že jsme tancovali i ve škraboškách, aby se nepoznalo, kdo je kdo.

A: Já myslím, že bych všechny poznala.

Anežka Horká a teta

Rozhovor s vítězi talentu

Rozhovor s Eliškou

Máš ráda zvířata?

Ano.

Jaké zvíře máš nejradši?

Pejsky.

Jak jsi vymyslela choreografii?

Že jsem se dívala na kamarádku.

Jak dlouho ses učila choreografii?

14 dní.

Máš ráda písničku „Dalmatini“?

Ano, je moje oblíbená.

Děkuji za rozhovor.

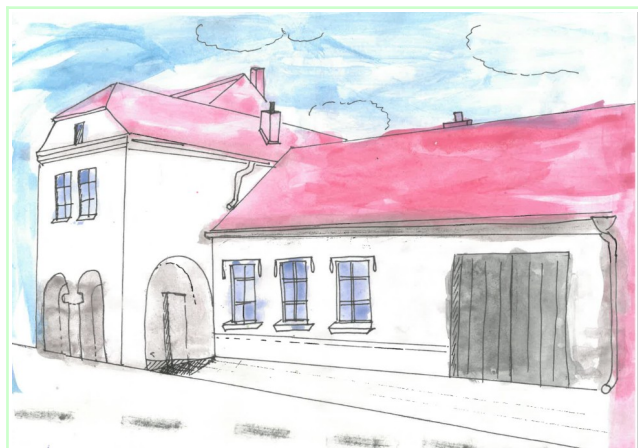
Ema Budíková, III. třída

Historie Želešic

V prvním březnovém týdnu jsme si ve třetím oddělení družiny donesli krabičky a zkusili si z nich vyrobit domečky a kostel, zkrátka postavit malé Želešice. Vydali jsme se také na procházku k nejstarší budově Želešic, významné památce staré přes 500 let – kostelu. Po cestě jsme si řekli něco o dalších památkách a nakonec jsme si na louce za hřbitovem zahráli na schovávanou. Další den jsme se pustili do vybarvování omalovánek známého domu s loubím a někteří se pustili i do samostatné kresby kostela. Rádi jsme si také vyluštili pár kvízů. Zamysleli jsme se i nad tím, co bychom rádi v Želešicích změnili. Někteří navrhovali bazén na střeše školy, nové hračkárství nebo okrasnou zeleň s květinovými záhony a stromy. Tak uvidíme, zda se nám to splní...

Lydie Horká a děti ze III. oddělení

Na středu 13. března byla naplánovaná jarní stezka. Venku bylo hezké počasí, a tak se celá školní družina vypravila ven do probouzející se přírody. Začátek stezky byl u školy, kde každý dostal hrací kartu. Děti pokračovaly po vyznačené barevné trase se stanovišti, aby postupně plnily 14 jednoduchých úkolů s cílem vyluštit tajenku. Za správné vylučení tajenky děti dostaly malou sladkou odměnu a medaile. Ale nejlepší odměnou bylo poznání nových věcí o přírodě a společně strávené chvíle.

Bohdana Lišková

Jarní stezka

Tvoření z koření

Na začátku března si paní lektorka Denisa Bernasová připravila pro děti jednu ze svých tvořivých dílen. Mladší děti „míchaly“ koření. Formou zážitkové výtvarky si děti vyrobily voňavý dárkový balíček kořenící směsí. Mohly postupovat podle receptu (italské těstoviny, pečené kuře, guláš atp.) nebo koření smíchaly intuitivně. Vybíraly z více než 40 druhů koření z celého světa. S láskou vytvořené voňavé pytlíčky děti opatřily visačkami s věnováním nebo obrázkem.

Starším dětem byla nabídnuta i výroba náramků z minerálních kamenů.

Polytechnika

Abychom se zdokonalili v polytechnických dovednostech a vyzkoušeli si práci se dřevem, pozvali jsme si v březnu do I. oddělení ŠD pana Mgr. Petra Koupila, který v naší škole vede kroužek Robotiky. Využili jsme prostory školní dílny v suterénu školy, kde většina z nás byla poprvé. Seznámili jsme se s bezpečností práce a také s nářadím, které použijeme na opracování připravených dřevěných koleček různých velikostí. Děti byly úžasné, dodržovaly pokyny, pracovaly s nadšením, nikdo práci nevzdal. Pro spoustu z nich to byla první zkušenost s opracováním dřeva a na vlastní kůži si vyzkoušeli, že se nejedná o nic snadného. Jakmile ale v rukou poprvé sevřeli svého zajíčka, nadšení bylo veliké a všechna vynaložená dřina byla zapomenuta.

Poděkování patří panu učiteli Koupilovi, který dodal materiál, pomohl s technickým vedením dětí a hlavně věnoval dětem svůj volný čas bez nároku na finanční odměnu.

Pískování

Po Velikonocích měly děti z I. oddělení ŠD možnost vyzkoušet si netradiční výtvarnou techniku PÍSKOVÁNÍ - vrstvení jemného písku na lepicí papír. Za poměrně krátkou dobu vyrostly dětem pod rukama krásně barevné obrázky zvířat, které jim vykouzly úsměv na tváři.

Rozhovor s novými pedagogy

Rozhovor s **Bc. Markem Svobodou**, který začal na naší škole vyučovat tělesnou výchovu.

R: Co děláte u nás ve škole?

MS: Učím tělocvik.

R: Co se vám líbí na naší škole?

MS: Milí kolegové.

R: Čím vás děti dokážou naštvat nebo naopak potěšit?

MS: Naštvou mě, když nedělají, co říkám, a potěší mě, když dělají, co říkám.

R: Čím jste chtěl/a být jako malý/á?

MS: Fotbalistou.

R: Máte nějakého domácího mazlíčka?

MS: Ne, ale chtěl bych.

R: Jaké je vaše oblíbené jídlo?

MS: Těstoviny.

R: Jaký byl/je váš nejoblíbenější a nejméně oblíbený předmět?

MS: Oblíbená matematika a neoblíbený zeměpis.

R: Jaká je vaše oblíbená barva?

MS: Modrá.

R: Kam byste se nejraději podíval/a?

MS: Do Norska.

R: Co rád/a děláte ve volném čase?

MS: Sportuji.

Rozhovor s naší novou paní asistentkou **Dominikou Jahodovou**.

R: Co děláte u nás ve škole?

DJ: Asistentku.

R: Co se vám líbí na naší škole?

DJ: Ukázněnost žáků.

R: Čím vás děti dokážou naštvat nebo naopak potěšit?

DJ: Nepotěší mě, když neposlouchají, a potěší mě když poslouchají.

R: Čím jste chtěl/a být jako malý/á?

DJ: Asi letuška.

R: Máte nějakého domácího mazlíčka?

DJ: Nemám.

R: Jaké je vaše oblíbené jídlo?

DJ: Smažený sýr s hranolkami.

R: Jaký byl/je váš nejoblíbenější a nejméně oblíbený předmět?

DJ: Oblíbený předmět byla výtvarka a neměla jsem ráda tělocvik.

R: Jaká je vaše oblíbená barva?

DJ: Černá.

R: Kam byste se nejraději podíval/a?

DJ: Do Ománu.

R: Co rád/a děláte ve volném čase?

DJ: Ráda chodím na procházky a čtu si.

Děkujeme za rozhovor.

za redakci
Kamila Fialková,
Lucie Gregorová, VIII. třída

Velikonoce ve světě

Velikonoce ve světě:

Na světě je řada zemí, kultur a společností, které mají vlastní, a často i ojedinělé způsoby slavení velikonočních svátků. Někde se jedí čokoládoví zajičci, „šlehají se a polévají“ ženy, jinde se hledají schovaná velikonoční vajíčka či se pouštějí draci. Velikonoce se totiž vždy prolínaly s původními oslavami jara pohanských národů. Po rozšíření křesťanské víry však tyto lidové zvyky dostaly nový náboženský význam. Pojďte se tedy podívat na zajímavé světové tradice.

Norsko:

Norové dodržují opravdu nezvyklou tradici, která se nazývá „Paaskekrim“, tedy Velikonoční zločin. Ne, nevraždí ani neloupí ve velkém, ale většina lidí v tomto období čte detektivky nebo thrillery a v televizi sleduje filmy a seriály s touto tematikou. Zvyk prý pochází z roku 1923, kdy na titulních stránkách novin podporoval vydavatel knih prodej svého nového krimi románu. Reklama se podobá skutečné zprávě o vraždě, takže mnozí netušili, že jde pouze o inzerci. Část norských rodin o Velikonočních vyráží na dovolenou. Odjíždějí na Velký pátek a vrací se v úterý po Velikonočním pondělí. Čas zpravidla tráví na lyžařských chatách, v horách a nedaleko lyžařských svahů.

Filipíny:

V této asijské zemi si z křesťanských oslav Velikonoc vybrali opravdu jedinečnou část. Ukřižování Ježíše. Katolické náboženství ani kostely však tuto praxi moc nepodporují. Místní dobrovolníci se na Velký pátek nechávají dobrovolně přibít na kříž, případně se bičují a jinak trýzní, aby odčinili hříchy, které prý během roku spáchali. Stát i církve tento zvláštní rituál tvrdě odsuzují, přesto dobrovolníkům jsou rány ošetřeny bezplatně, stejně tak je jim po sejmutí z kříže poskytnuta péče.

Itálie:

Velikonoce se v Itálii vnímají jako religiózní svátek, ale nechybí tu ani zajímavé a netradiční zvyky. Zaříté je spojení svátků s náboženskými procesímí, která mají zabezpečit lepší úrodu a která oslavují Kristovo zmrtvýchvstání. Hraje při nich i nenáboženská hudba. Na Sicílii vyniká svátek „Abballu de dajivuli“, kdy místní nosí děsivé zinkové masky, které mají připomínat ďábla a ke kterým si oblékají červené róby. Ti, kteří jsou převlečení za ďábla, obtěžují, nahánějí a odchyťávají nové „duše“. Lapená duše musí ďáblu ještě před příchodem večera zaplatit drink. Večer se totiž objevuje Panna Maria s Ježíšem a anděly a ďáblu odezenou.

USA:

Ve Spojených státech amerických slaví velikonoční svátky opravdu zajímavě. Vajíčka se barví na řadě míst, ale Američané spojují tuto tradici s velkolepou událostí zvanou „Easter Egg Roll“, která se pravidelně odehrává na trávníku před Bílým domem. Americký prezident pozve děti a ty na zahradě hledají ukrytá čokoládová vajíčka, která schoval tzv. Velikonoční zajičček. Každý rok se slavnost nese v originálním duchu. Hledání vajíček pochází z Evropy a do USA ji s sebou přinesli osadníci ze starého kontinentu. Samotné „Easter Egg Roll“ má dlouho tradici a v Bílém domě se koná už roku 1878.

pokračování na straně 17

Velikonoce ve světě

(pokračování ze strany 16)

Slovensko:

V křesťanských rodinách jsou Velikonoce mimořádně posvátným a důležitým svátkem. Hlavní jídlo je velice pestré a bohaté, protože na Zelený čtvrtek končí 40denní půst. Velký pátek se slaví v rodinném kruhu a na Velikonoční neděli chodí celá rodina do kostela na mši, kde si nechá vysvětit slavnostní oběd. Pondělí slaví všichni muži, kteří celý den s pomlázkou navštěvují a polévají všechny ženy v okolí.

Slováci na Velikonoční pondělí kombinují pomlázku s polským zvykem „Smigus-Dyngus”. Vžité je i malování vajíček, která vedle peněz, sladkostí a alkoholu dostávají koledníci. K jarním symbolům Velikonoc patří jídlo, kočky a beránci, kteří symbolizují oběť. Velice oblíbeným je sladké pečivo, které se formuje právě do podoby ležícího beránka.

Velká Británie:

Velká Británie se pyšní celou řadou

zvyků, které se mění podle jednotlivých hrabství. Často se například tančí tzv. „Morris Dancing”, neboli velikonoční lidový tanec. Tanečníky, kteří mají na holeních přivázané zvonky, doprovází při složité choreografii hudba. Nechybí jim ani palice, jež představují meče. Zvláštní součástí choreografie je mávání kapesníčkem. V rámci křesťanské linie velikonočních svátků je významný Zelený čtvrtek, kdy si lidé nechávají žehnat posvěceným olejem. Časté je i symbolické omývání nohou. V tento den se rovněž královna Alžběta II. na základě tradice setkává se staršími občany a obdarovává je penězi.

Bermudy:

Na Velký pátek se na Bermudách jedí koláče z tresek a nechybí ani sladké koláče. Oblíbeným zvykem je i výroba vlastních draků a jejich pouštění. Vysvětlení této tradice je vskutku originální. Učitelka z britské armády se prý v nedělní škole snažila místním vysvětlit, jak se Ježíš dostal z kříže do nebe. Proto vytvořila draka, jehož konstrukce má tvar kříže. A právě odtud pochází zvyk pouštění draků, kteří jsou většinou dělaní ze dřeva, barevného papíru a mají dlouhý ocas.

Polsko:

Ve střední Evropě se během Velikonoc slaví podobné zvyky, ale dovozte my představit tradice našeho méně známého souseda, Polska. Věřící rodiny chodí na Bílou sobotu společně do kostela, kde si nechávají požehnat jídlo, které snědí až v neděli ráno. Většinou si s sebou nosí bílou klobásu, vejce, křen, chléb se solí a černým kořením. Méně křesťanským zvykem už je polské velikonoční polévání čili „Smigus-Dyngus”. Na Velikonoční pondělí se chlapci a muži snaží děvčata zmáčet vědry vody, dnes už používají i stříkácí pistole a cokoli, co jim přijde pod ruku. Legenda říká, že dívka, kterou polijí, se do roka provdá. Počátky této tradice se hledají až u křtu polského knížete Měška, který byl pokřtěn na Velikonoční pondělí v roce 966 n. l.

Jorika Horázná
4. třída

Pečeme s Mattem

ÁMOS V KUCHYNI

Po delší době si spolu zase něco upečeme.
Tentokrát moje oblíbené

KOKA SUŠENKY

200 g másla
100 g cukru moučka
240 g hl. mouky
100 g kokosu
2 šlousky
2 lžičky kakaa

Vypneme těsto a děláme malé
kuličky, které rovnáme na plech
s pečícím papírem. Vidličkou kuličky
splačme na placičky. Pečeme na 170°C
do křupava.

Ať se vám podaří!

Matteo Šrámek, III. třída

Výcvik vodících psů

SHEILA

Sheila je psi plemeno goldendoodle, má 4 měsíce a je do nás dočasný přerušek do rodiny. Až ji vypěstíme, bude to náš vodící pes pro nevidomého člověka. Má ji krásná mamka a my děti jsme jenom na hraní, což je velká zábava. Nikdy jsme se medikalizovali ale přesto jsme se do toho pustili a nelitujeme.

Zahraděch pečovatelská je stále máta a proto, kdyby se někdo chtěl cvičit vodícího pejska, můžete se informovat u manželů Dvořákových. Určitě budete rádi a vše nám vysvětlí.

Odréss si můžete Releku, Pat, Bianku a další chlupáčky.

h
a
f

h
a
f

S
h
e
i
l
a

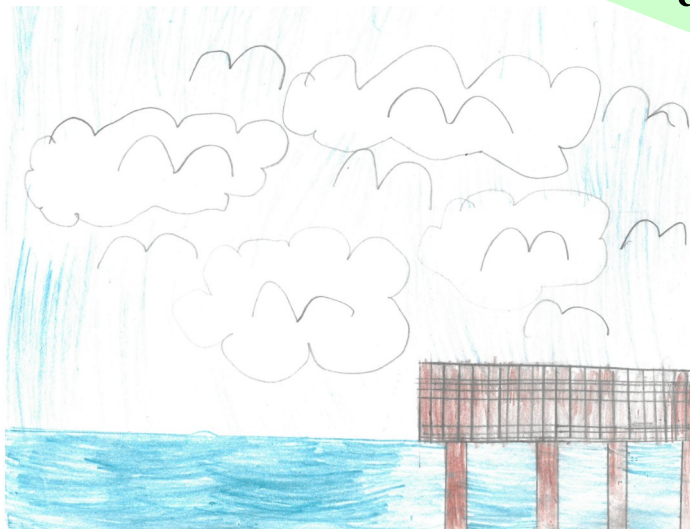
ŠKOLA PRO VÝCVIK VODÍCÍCH PSŮ

TEL: 604 603 126
605 819 998

Dominika Gregorová
4. TŘÍDA

Báseň

Jiří Lochovec
Měsíce
Ledni na rampouchy hrál,
Umor posun jev dál,
Břitem krásu slávi v hřivce,
Buben bavní strasiml, křivce,
Křičen bavnony má fráci,
Červen spřevary je sláček,
Červenec je lidem vody,
Červen přastřimové přilohdy,
Láti - škola vola, pos,
Rijer podzimní je čas,
Listopad - spí spřevádka,
Prosinec je pohádka.

Nela Němcová, III. třída

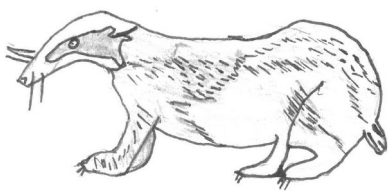
Hádej, hádej hadači

Najdi k textu správný obrázek.

Přes říčku jsem spal schovaný pod
hromadou dřeva. Teď sháním něco k jídlu.
Přestože mi děti kreslí na ráda jablka
a hrušky, živím se kůralami červy a hmyzem.
Utrach se mě má i jedovatá zmije která
se bojí mých bodlin.

Rostu v lese nebo na louce. Podle bílé barvy mého
květu si mnozí myslí, že jsme bleďá. Pozor, jsme rolaštké
chráněný druh rostliny, proto mě neberjte.

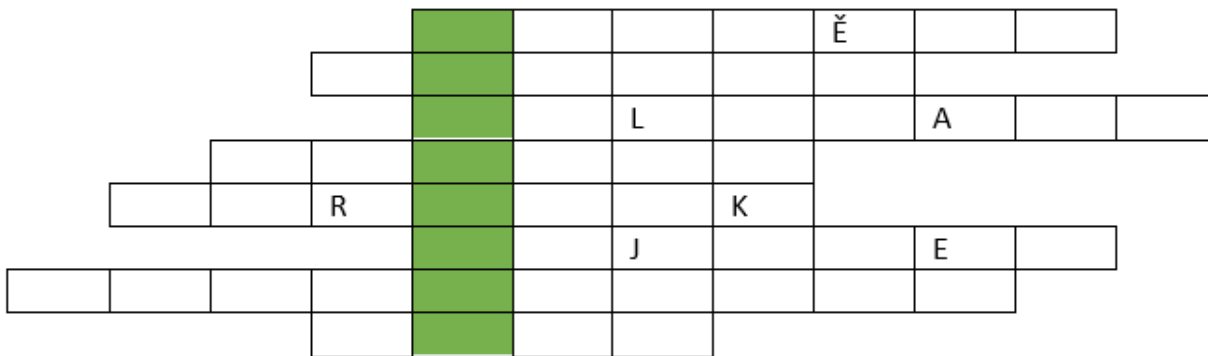

Celou říčku jsem se nebyla.
Hledám místo na domě, kde si
posavím knísto v bláta,
hlíny a slín. Knísto si ráda
stavím i ve chlévě nebo v
kravině, kde je hodně much.

děti ze 2. A pod vedením Hany Frišové

Velikonoční luštění s Adélou

Velikonoční _____

Bílá _____

_____ vajíčka

_____ čtvrtek

Co se peče na Velikonoce _____

Tradiční zvířátko na Velikonoce ve zdrobnělině _____

Jak se svátek jara nazývá _____

Jaké roční období teď začalo _____

Adéla Remerová, VII. třída

Hledej nesmysly

zdroj: časopis Sluníčko

JARNÍ
KVĚTINY

A I S
R C N

U P
T J
I Y

K Š P
A I
Z L A A

K C K
K X
S O

E I E W
E C
Ú R W

L O E L
B W U

Lucie Křivánková, III. třída

Amosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice
Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Kamila Fialková, Lucie Gregorová (VIII. třída), Adéla Remerová (VII. Třída), Melisa Gjocaj, Jorika Horázná, Anežka Horká (IV. třída), Lucie Křivánková, Matteo Šrámek, Šarlota Vaněčková (III. třída)
Termíny uzávěrek čísel IX. ročníku: 21. 1., 18. 3., 16. 5.
Kontakt: amos@skolazelesice.cz